

és munkába fog, nem bántják
élnie halomra könnyel! - Vegyetek
engem szent angyalok: ne irt-
szörnyek! 1992. Április 2.

Begleit-Comic

zum Gedichtband von János Bella:
"Száz Vers" (ISBN 3-928814-05-2)

Gestaltung und Herstellung:
Karl Keller

Auflage: 269 nummerierte und
signierte Exemplare in
unterschiedlicher Reihenfolge
zusammengetragen, vom Künstler
gebunden.
Im Juni 1994

ISBN 3-928814-06-0

Dieses Exemplar trägt die Nummer:

106

Signatur:

Bella János

János Bella

- A gyerekek - ... Aki imádkoz
gyöttrő álmok s
szárnyatok alá
hassanak a

A cigánynő jóslata félelv századdal ezelőtt

Tenyereden hegyek, völgyek,
csillagok, keresztetek, vonalak
Sorsodról mint
írott könyvek
vallanak.

Lám ez itt egy "börizű"
folyam

völgyben és síkonögyeleg...
átszel határokat is, plyan
rosszgyerek

J. Bella

És legénységed szép egére
több viharfelhő fog felküzni!
El kell a Hazától örökre
búcsúzni!...

1993
XII. 16.

RÓZSAHEGYI KÖNYVTÁR
H 391
Gyomaendrőd, Blaha u. 2.

- Magyarország, egy nyári mese.

60.
A kap már a templom
festeteti rötre,
megérkezünk,
ahogy mondják:
haza!
Kisendrödre!

61.
Szállingózik már a falu
népe a határba,
Szalma kalap,
szalmásaru,
ingbe, meg
gatyába...

62.
Jat ismerős
ismeretlen,
téeszes, napszámos,
szól a szomszéd,
is a kertben =

"Jstem
hozott
János! ..."

János Bella
1972 II. 15

Endrődi gyerekek
56 elején

Pestről hajnalban
érkeztem Szegedre

Hőhullásban
szunyókáltak a lázok

Oly meghitt volt minden,
hogy szememre
hült pelyhek is
könnycseppekké váltak

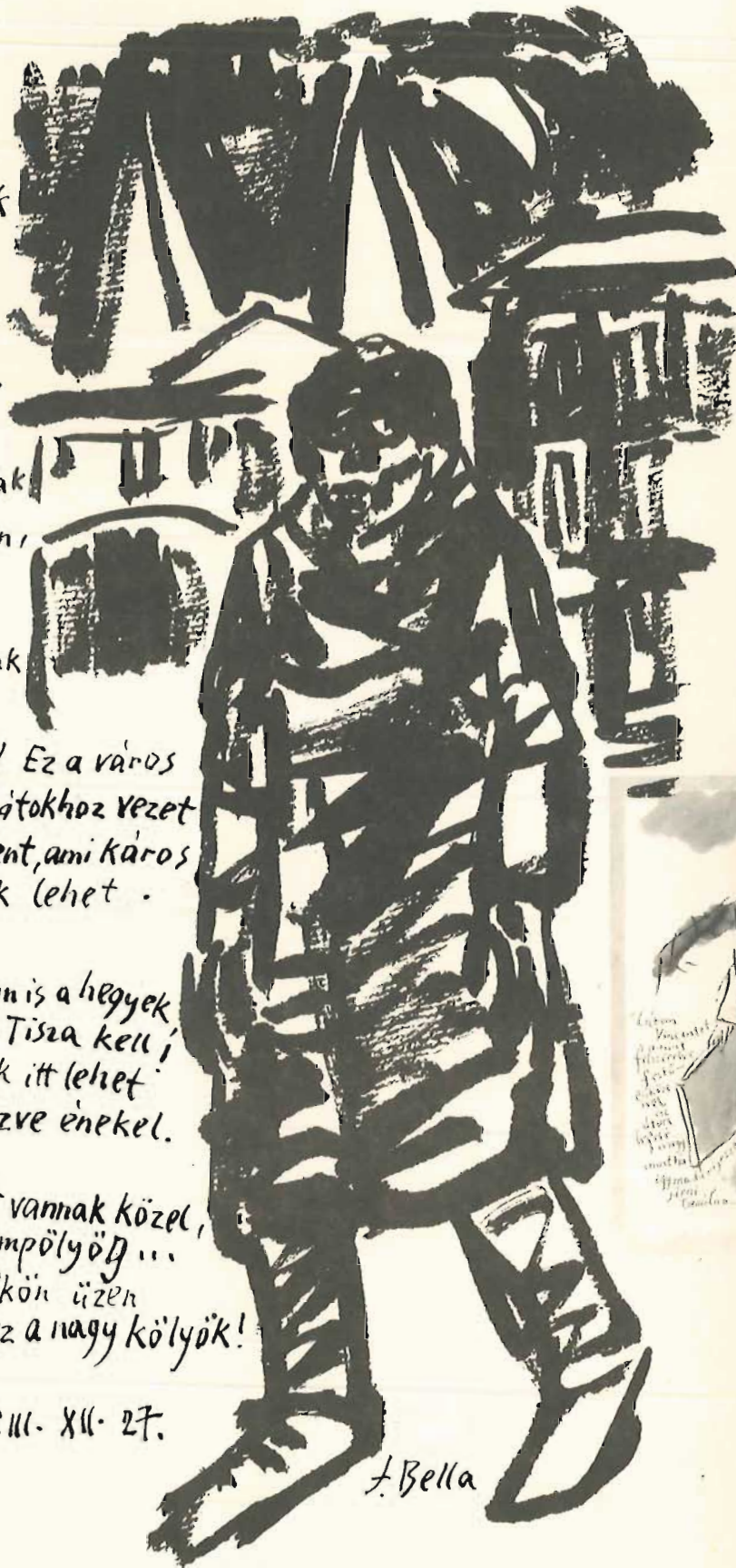
Visszafogad az Alföld! Ez a város
most kézenfog és barátokhoz vezet
s távoltart tőlem mindent, ami káros
fölépülő lelkemre csak lehet.

Már nem a Duna és nem is a hegyek
nekem széles síkság és a Tisza kell,
Felszabadulni mert csak itt lehet
ahol még a szél is ö-zve énekel.

A Körös és Endrőd itt vannak közel,
melynek a vize idehőmpölyög...
Falujának meg felhökön üzen
az endrődi gyerek, ez a nagy kölyök!

*
MCMXCIII. XII. 27.

Bella

Pieta
 Mert más volt mint a többiek =
 félelmetesen szelíd
 és szigorú! csakimádnilehet
 vagy tönkretenni ilyen valakit!

Ha egyedül eltántorogna
 a megkínzások után,
 szabadon engednék, bárhova
 mehetne már a sámarán...
 de hivei vannak! nagy
 tömeg kísérné mindenhova őt!
 Királyuknak tennék meg,
 látva benne
 üdvöztöt!
 Az ilyet minnél
 előbb meg
 rakni kell
 véglegesen
 földre!

Két a pusztán
 jóság szemé!
 betérés.
 a mélyen létező
 Avének
 pillantás...

En hirtelen fö
 a véle.
 erős súlygyere
 de annak csak
 találatát szeres

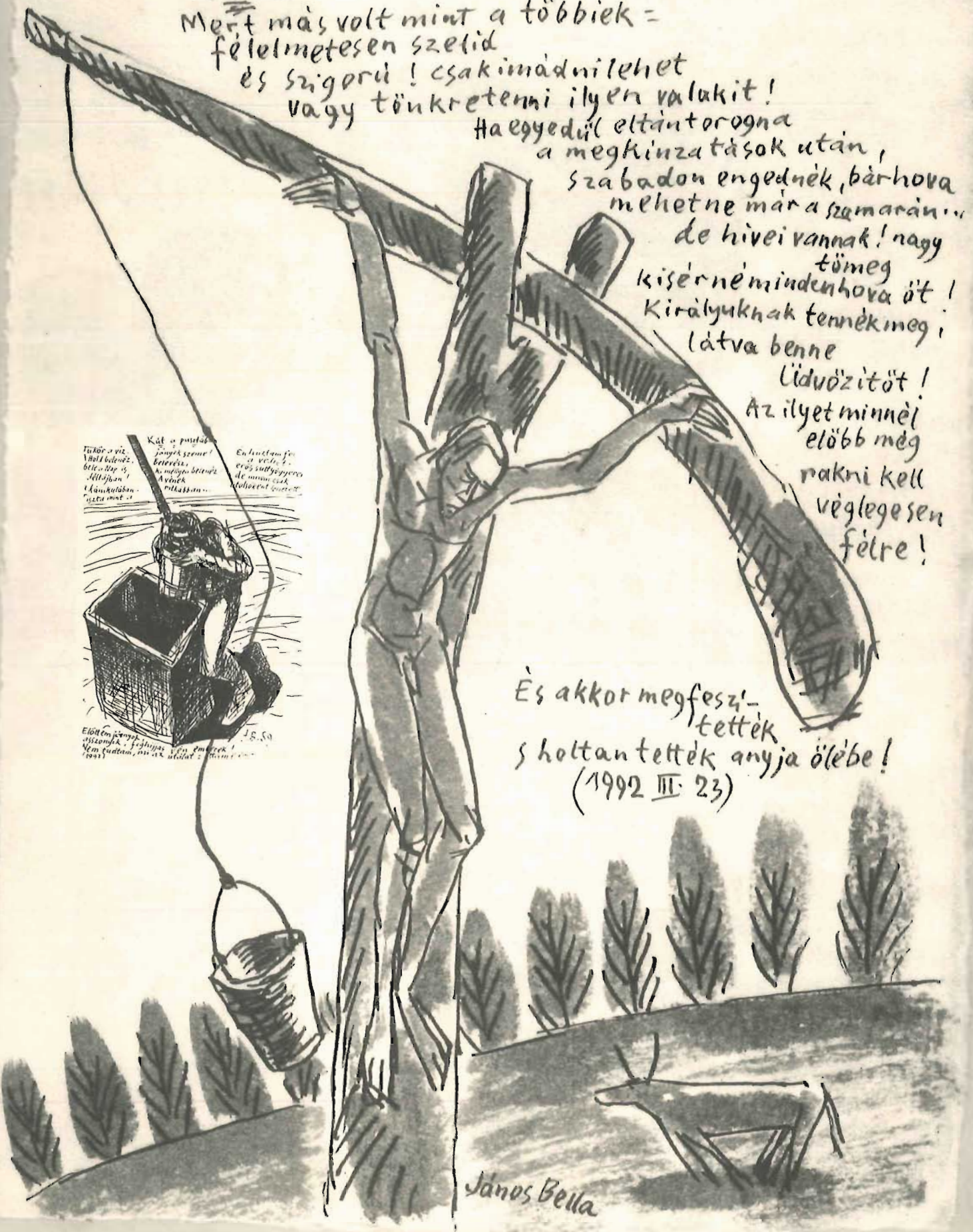
Tudor a víz.
 Váll bende.
 Ötlet a víz.
 Jóllyan!
 Aankulában
 a víz most...

Elsőben jóság
 állományok, frögyes
 Nem tudtam, mi az utólat: 1991

J.S.S.

És akkor megfeszít-
 tették
 s holtan tették anyja ölébe!
 (1992 III. 23)

János Bella

Hűvös, esős ez a nyári reggel.
Ugyan mit mond nekem ez a csend?
Sötét felhők nyomulnak sereggel,
s a fák lombja ide-oda leng.

Halkmonoton
kopogás a
tetőn...
Ugyan mit
mond nekem
ez a csend?
vagy mit
takar el
bennem
feledtetőn,
vagy mit
hoz elő
messziről
újfent?

A percek telnek, órák? nem is tudom.
A gondolatok nagyon távol járnak...
úgy suhannak légi útakon
mint szárnyai a vándormadárnak.

Napfényes tájakra vágyik a lélek...
és amire feleszmél a tudat,
eláll az eső, a felhők eltérnek
napsugárnak engedve utat.

J. Bella

Tünődés
= esős
reggelen
=

1993 Jún. 23.

Birtoklevél apámnak

"Elő" hát az érdemekkel!"

Szólt az Úr, az érkezők felé.

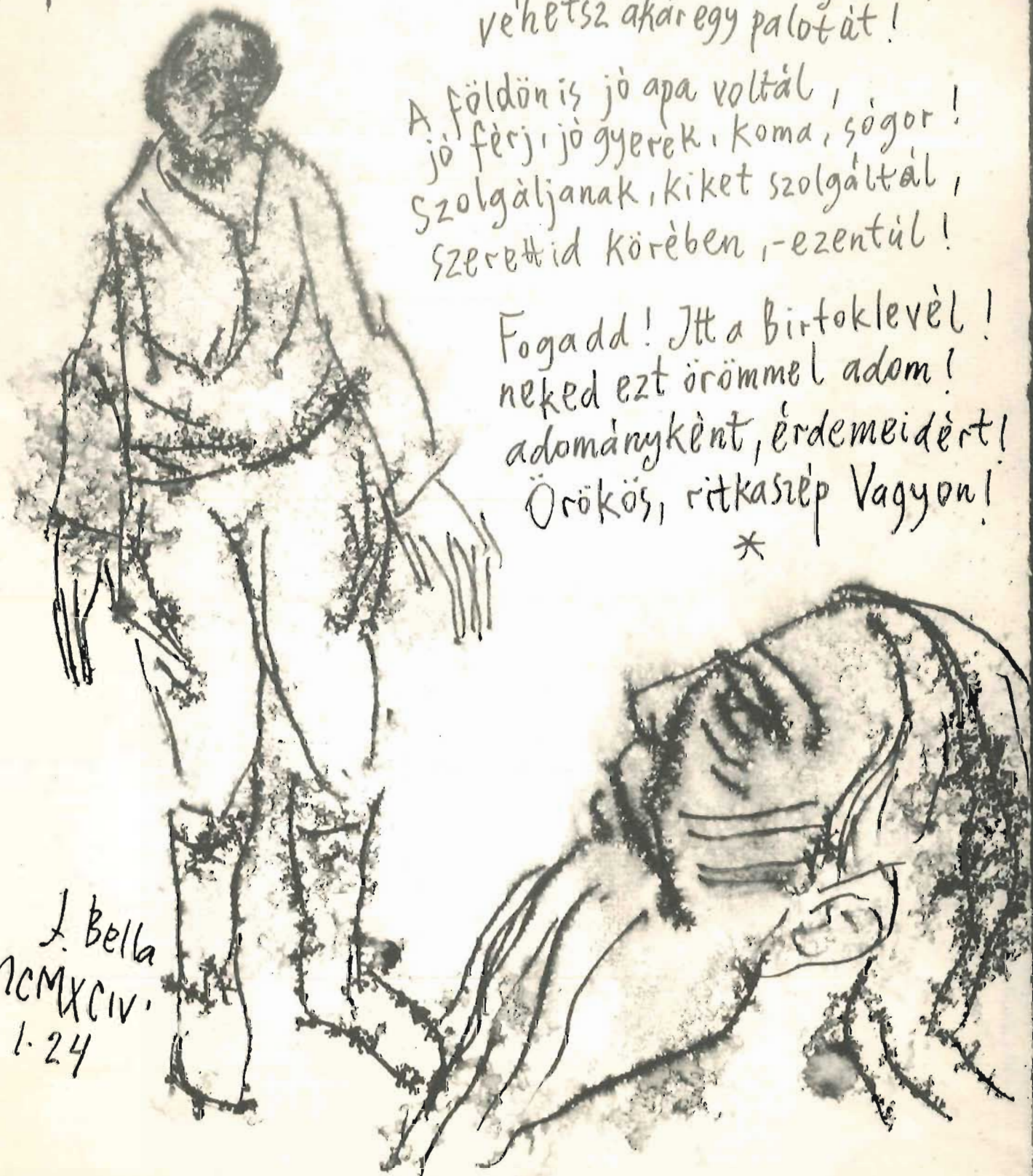
Teli ingderékkal és zsebekkel
állt jóapám akkor ő' elé.

Végigmerte az Atyaisten
szigorral, majd derűsre vált =
"Cipekedsz most is, Ennyi kincsen
vehetsz akár egy palotát!

A földön is jó apa voltál,
jó férj, jó gyerek, koma, sógor!
Szolgáljanak, kiket szolgáltál,
szeretted körében, -ezentúl!

Fogadd! Itt a Birtoklevél!
neked ezt örömmel adom!
adományként, érdemeidért!
Örökös, ritkaság Vagyoni!
*

J. Bella
MCMXCIV.
1.24

Majd egyszer
=
=
Majd egyszer
jön valaki,
megáll színelkül
pöztalan,
de mégis
mindenki tudja,
érzi,
hogy itt most
valaki van,
- valaki, akinek
nincs szüksége
külsőségekre ...
majd, hogy nem
ügyetlenül
áll egymagában ...
Sár tapad sarujára
Orcajára, ruhájára,
de mégis mindenki
tudja, érzi,
hogy valaki
megjött
valahára!
(1980)

János Bella

Háromkirályok
jártak erre.
Itt van a
csizmájuk nyoma.
Jöttek és mentek
énekelve
házakból kis be,
mindenhova.

Volt ahol
marasztalták őket
és volt ahol
kiseprűzték...
Alombaringatták
a nőket =
csillagaik
hajukba tűzték.

„Elmentek
a háromkirályok,
oda a királyi
ének!”

Sóhajtoztak
egyre utánuk
az állapotos
fehérnépek!
*

Háromkirályok
J. Bella
MCMXCV I. 14.

Születésnapomra

Engem 58 évesen
máma az Isten éltesse!
és adjon még néhány évet,
ne is csak én magam végett
de azért is mert adni jó,
és mert sok a tennivaló!
s itt a földön, ez életben
ne legyek befejezetlen!

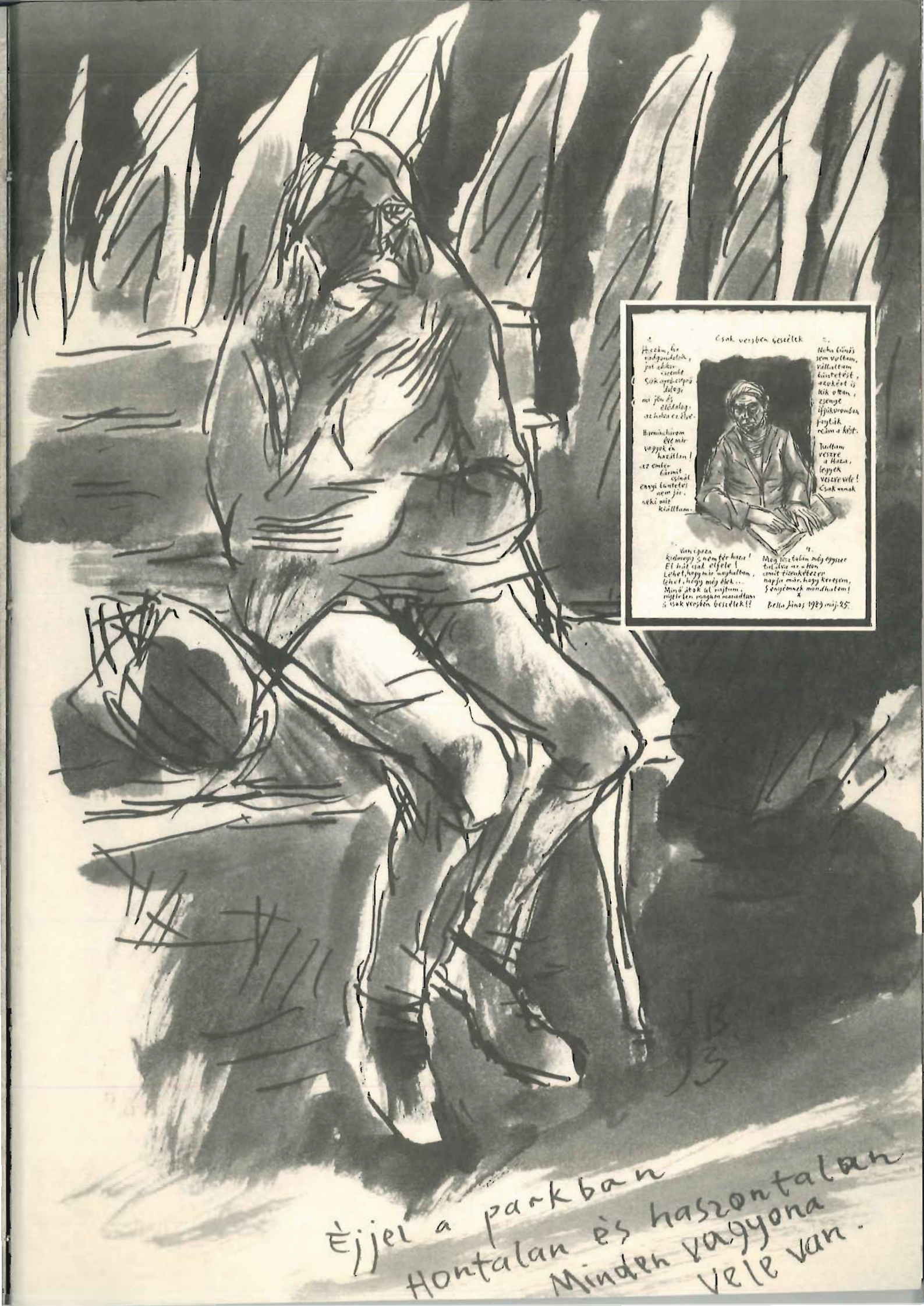
Adjon, hogy én is
adhassak
sajátomból is
azoknak,
akik által
szent
kezébe

adóságyom
visszaterne!
*

J. Bella

1993 II. 22.

Csak versben beszéltek

1
Hoztam, ha
szagpótlék,
jól akarsz
csinálni
Csak versben beszéltek
de jó és
előrelépés
szóval ez volt.

2
Harmadikom
Ég már
vagyok én
hazánkban!
az ember
bármint
csinál
csak beszél
nem jár
seki mit
kiálttam.

3
Noha kínos
sem voltam,
váltattam
kiszáradt,
szoktató is
kik a bán,
éjszaka
ifjúkoromban
fogytak
reám a kőf.

4
Tudtam
veszre
a hazát,
legyek
veszre vele!
Csak annak

5
Van ez a
készen álló ember féltés!
El hit csak elfele!
Lehet, hogy már meghaltam,
lehet, hogy még élhet...
Mire azok az emberek
völgyben vagyunk maradnak
és csak versben beszéltek!!

6
Még ha talán még egyszer
találkoztam az ottan
csinált tízszázötven
napja már, hogy keresem,
Szenyemnek mondhatom!
8

Bella János 1989 máj. 25.

Éjjel a parkban
Hontalan és haszontalan
Minden vagyona
vele van.

Véreim

Tudom már, hogy el nem
veszhetek!
történjen bármi, mentve
leszek!
Mint kitérkép s iránytű
vezet,
vezetnek engem
ismerős kezek!

Barlang mélyén, szakadék felett,
támogat engem az emlékezet!
Véreim, ha rájuk érezek,
segítenek = Hazaérkezek!

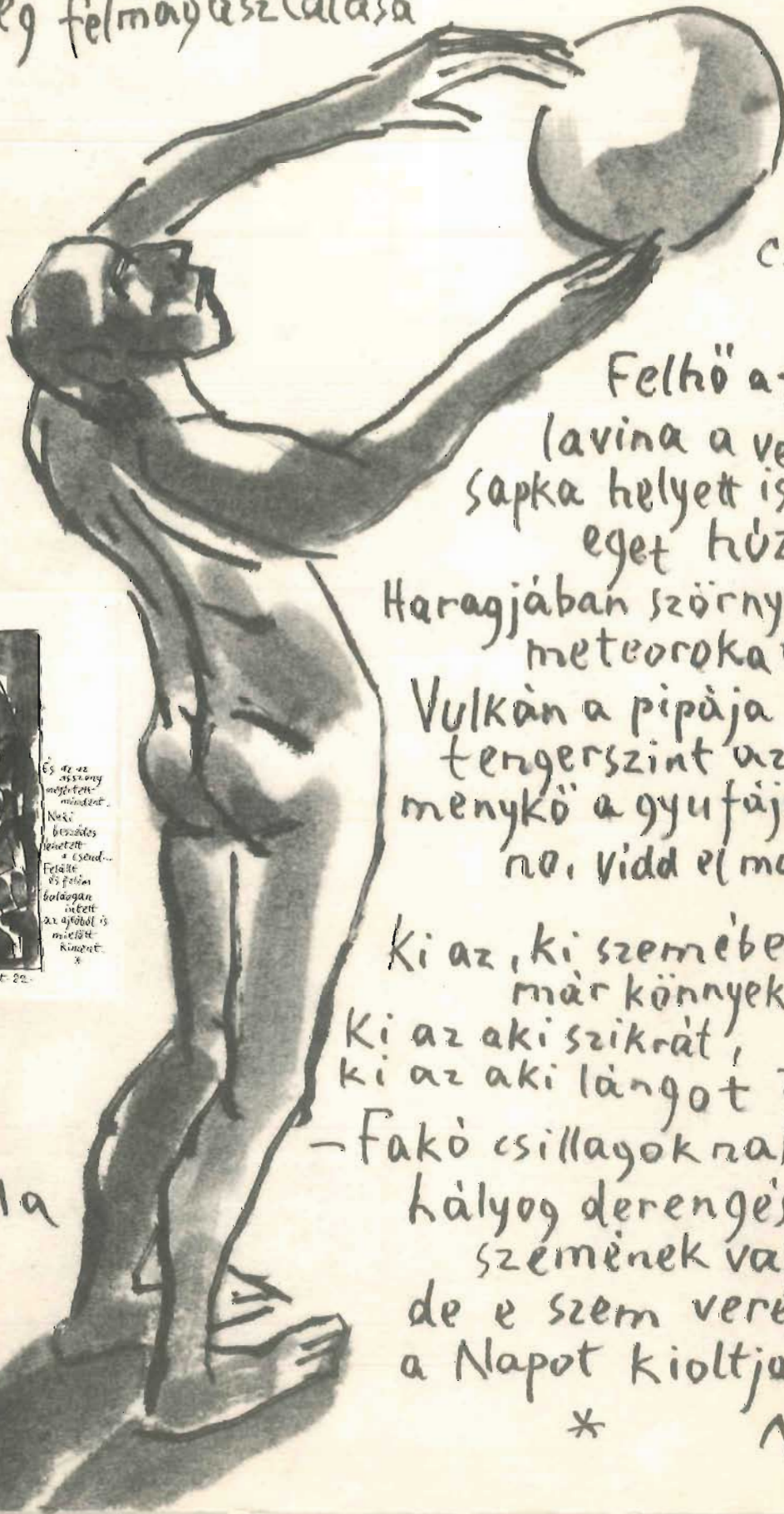
*

Bella János 1992. július 13.

A mélység felmagasztalása

Sikító
nagy
Mélység!
zsupsz
csusszanós
széle...

Felhő a feneke,
lavina a vére,
sapka helyett is
 eget tűz fejére...

Haragjában szörnyű
meteorokat fal.

Vulkán a pipája,
tengerszint az asztal...
menyő a gyufája!
na. Vidd el magaddal.

Ki az, ki szemében
már könnyeket látott?
Ki az aki szikrát,
ki az aki lángot?
- Fakó csillagoknak
hályog derengése
szemének vaksága!
de e szem verése
a Napot kioltja!

* 1959

Kalósi szék

Ak
járnak...
Köln...
szék...
A szék...
egy
Berg...
szék...
Tulajdonos
vagyis ki
ülhet ott?
De
ez a szék
mégsem
székült.

Es az az
asszony
megtört
mindent.
Neki
bészülés
lehetett
a szék...
Feljött
és föld
balaogan
szék...
az ajkól is
mielelt
Küszent.

1959. 03. 20.

J. Bella

Metamorfózis a pusztában

Szegény legény,
ögyeleget a pusztában

Árva madár

repdes az önyomában

"Árva madár

mire jó a szabadság,
ha egyedül

járhatjuk csak a pusztát?"

"Szegény legény, fölöttünk van
ne mondd hát, hogy rajtunk kívül
a dalunkat ő szívesen hallgatja,
mindkettőnknek ő az égi jó Atyja!"

Szegény legény dalolgat a pusztában,
árva madár vele dalol s úgy szárnyal,
kettőjüknek dala már az ég felé,
hogy abban az Atya örömet lelé!

Egyet gondol, villámokat
csördít már!

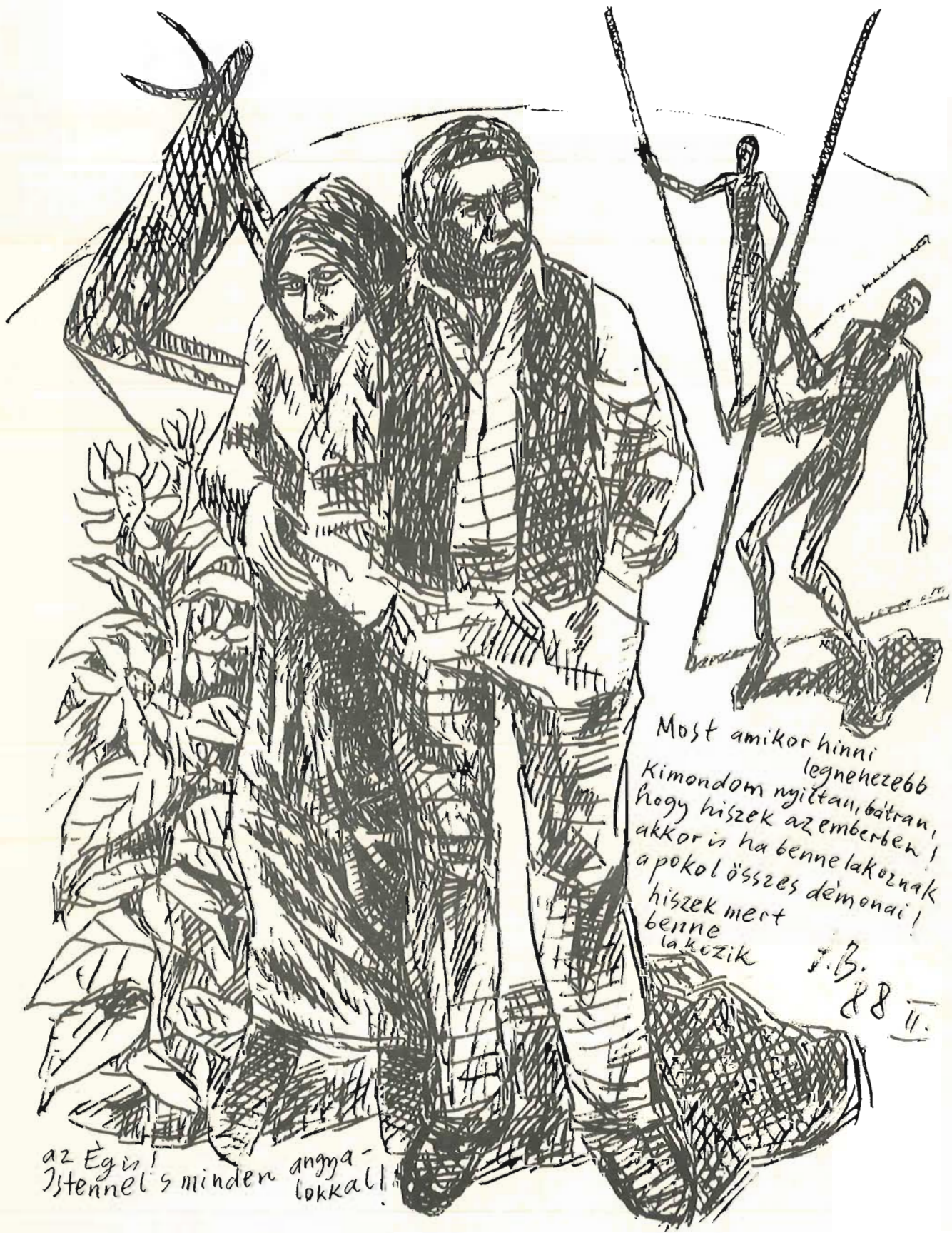
Szegény legény vállára száll a madár,
s ilyedtében a legényhez úgy lapul,
azon nyomban árva lánnya alakul!

* MCMXCV E 22.

J. B. K.

az Ég is Istenel's minden anyja -
lökkel!

Most amikor hinni
legnehezebb
Kimondom nyíltan, bátran,
hogy hiszek az emberben!
akkor is ha benne lakoznak
a pokol összes démonai!
hiszek mert
benn
lakozik
J.B.
88 II.

Most újfent
eltöpregek én
elődeim
történetén
és előnt
aduhóság...

Gondolatok
séta közben

Bella
1938. IX. 20.

Szent Isten!
riadra nézem,
hogy elmaradnak
már egészen
példaképeim
előttem!
akiket eddig
követtem!

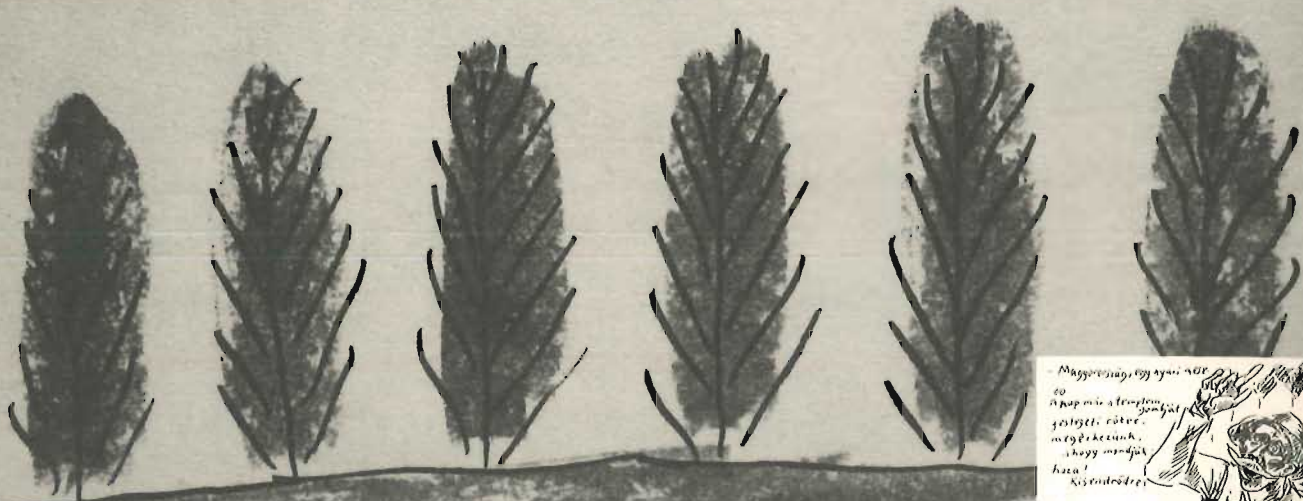
Elmaradtak
tekert
nyakkal
nézem őket,
közben
nyargal

Elmaradt
példa-
képek

velem az Idő
lőhalálban!
Az öregkor
határában...

Tölik így meg se kérdehetem,
hogy merre tart az életem?
Meválaszolni nem tudják,
csak vállukat vonogatják...
Ég veletek! példaképek!
Rövid volt nektek az élet.
Ti maradtok, én velem meg
lőlohol ismeretlenek!
* 1994 III. 20

- Magyarországra, egy nyári napon
 40 napra a fenyőfák
 szelgél, cölöc, megékecsnek,
 hogy mondják
 haza!
 Kiszéledés!

61.
 Szállingóik mi a jaja
 népe a határba.
 Szalvákolap,
 Szalmaszára,
 nyáke, meg
 jatyáka...

62.
 Jól ismerős
 ismeretlen
 tételek, napfény
 Szól a szemérem
 is a kérdés
 "Jsten
 hozott
 János! ..."

1972. 5. 15.

Ki megragadt
 a Körös tájon,
 az bárhol máshol
 a világon
 még a jég-
 hátán is
 megél!
 Kinek ott
 dalra nyílt
 az ajka,
 a dalt az
 abba nem
 hagyhatja
 e földgolyón,
 amíg csak él!

Ki megragadt
 a Körös tájon,
 győz aradáson
 és aszályon!
 Munkálkodik,
 sosem henyél!
 És tudja jól
 "ősidők óta,
 hogy dolga mellé
 móka, nóta
 úgy kell,
 mint egy
 falat kenyér!
 (1992* Május 23)

János Belka

Hölderlin
atoronyban

Már csak
napok,
évszakok
múlása
jelent
változást
az életében.
Scardanelli,
Hölderlinnek
másra

áll az ablakban, annak helyében.
Erdőre néz, mi már nem is erdő,
annak csak síkra vetített képe,
Jgy lesz a táj kezébe vehető,
és fordítható zöldre,
vagy fehérre...

János Bella
MCMXCIII.

Utazás alatt
1993 VI. 3.

Borult felhős az ég
Vért árnyékát
Kölsönkerte a Nap,
ígérve megadja
holnap.
De már eltelt egy hét
móta ökegyelmét
nem látom
sem a Holdat!

Borult felhős az ég
Kit is kérsek hetek
Nap aranyával
hol van?

Nincs tén valami baj
Jygyekeztem, mert jaj!
soká így
kibíthatatlan!

J.B.
1992. III. 20

Balagvelem
a vonat
a Mátában
mintha rándulás
volna a lábában
illeg-bíleg jobbra-balra
gyorsulva és nem akarva,
majd lelassul, majd nem megáll
túl az ember, nő a szakáll.

Ül az ember
áll az óra
mintha öröklét része volna
ami izzadtíngént tapad
emberre utazás alatt.
Hova visz és honnan visz el?
megy a vonat és
vesztteget. *

J.B.

= Egy vihar, talpig feketében =
Tarkómra téve két kezem,
emelt fövel emlékezem,
lehúnyt szemekkel is érzem,
hogy felhők húznak el az égen
& betakarják azt egészen.

Egyedül vagyok a ligetben,
hallom, amint a lomb meglebben...

Riadalom a levelekben!

Emiatt ostromolnak engem?

Néhányok itt lebeg ölemben...

- Elképzelem, - valamikor régen
éppen ily őszi szinességben,
az ifjúságom ligetében,
jött egy vihar, talpig feketében
& elragadt! tovarepült
vélem!..

Erre gondolok mostandában.

~~Si~~ lenne Shogy az a vihar,
most a mában.

mi lenne, hogy ha

hamarjában

itt teremne

fekete

ruhában,

& elvinne,

mondván =

gyere,

bátran!

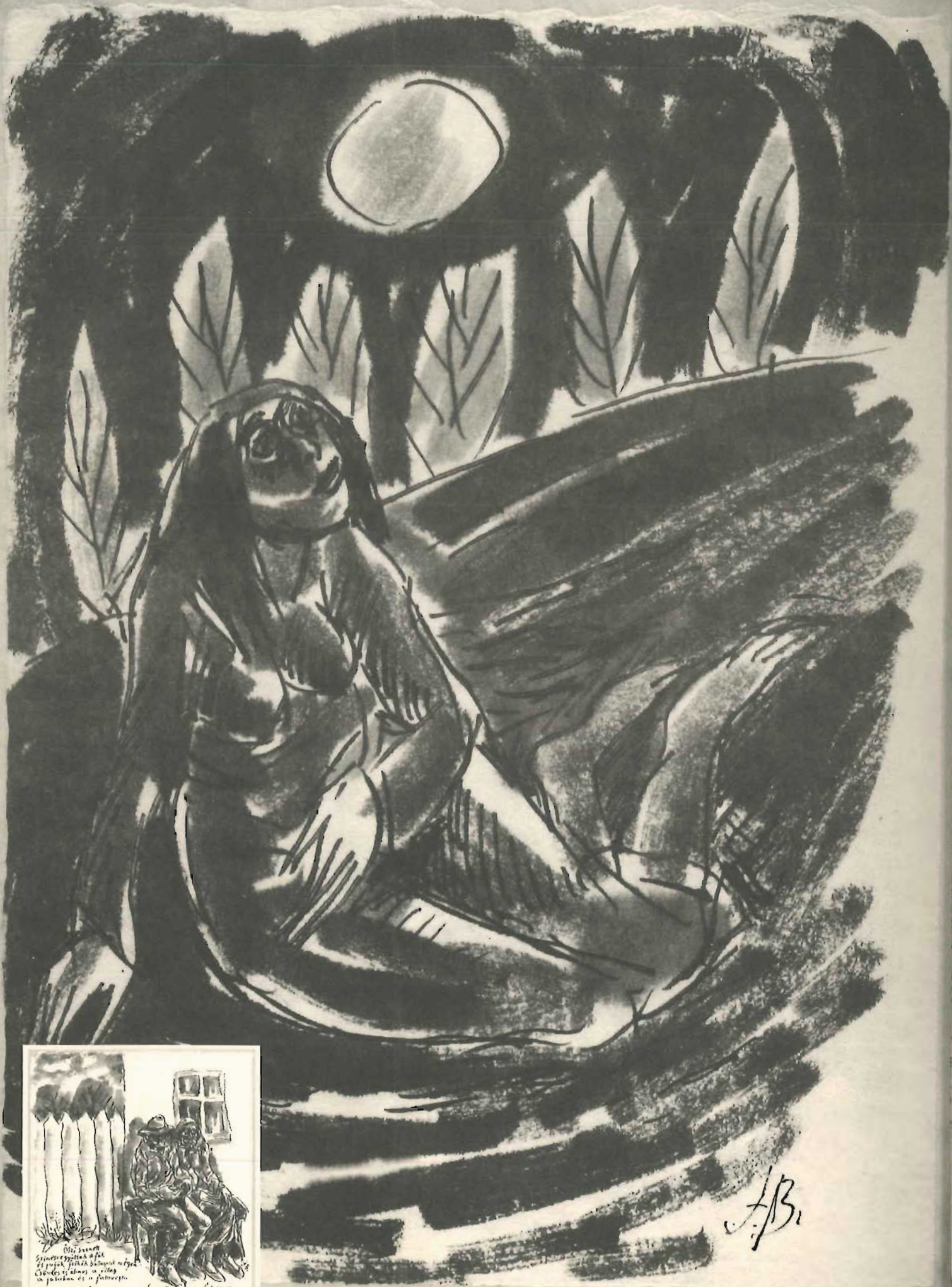
*

(1992 XI. 10)

L. B.

AB

Milyen szép a földünk
 Szép és gazdag a földünk
 Csak az ember az a rossz
 a földünkön az a bűnös...

Milyen szép a földünk
 Szép és gazdag a földünk
 Csak az ember az a rossz
 a földünkön az a bűnös...

Milyen szép a földünk
 Szép és gazdag a földünk
 Csak az ember az a rossz
 a földünkön az a bűnös...

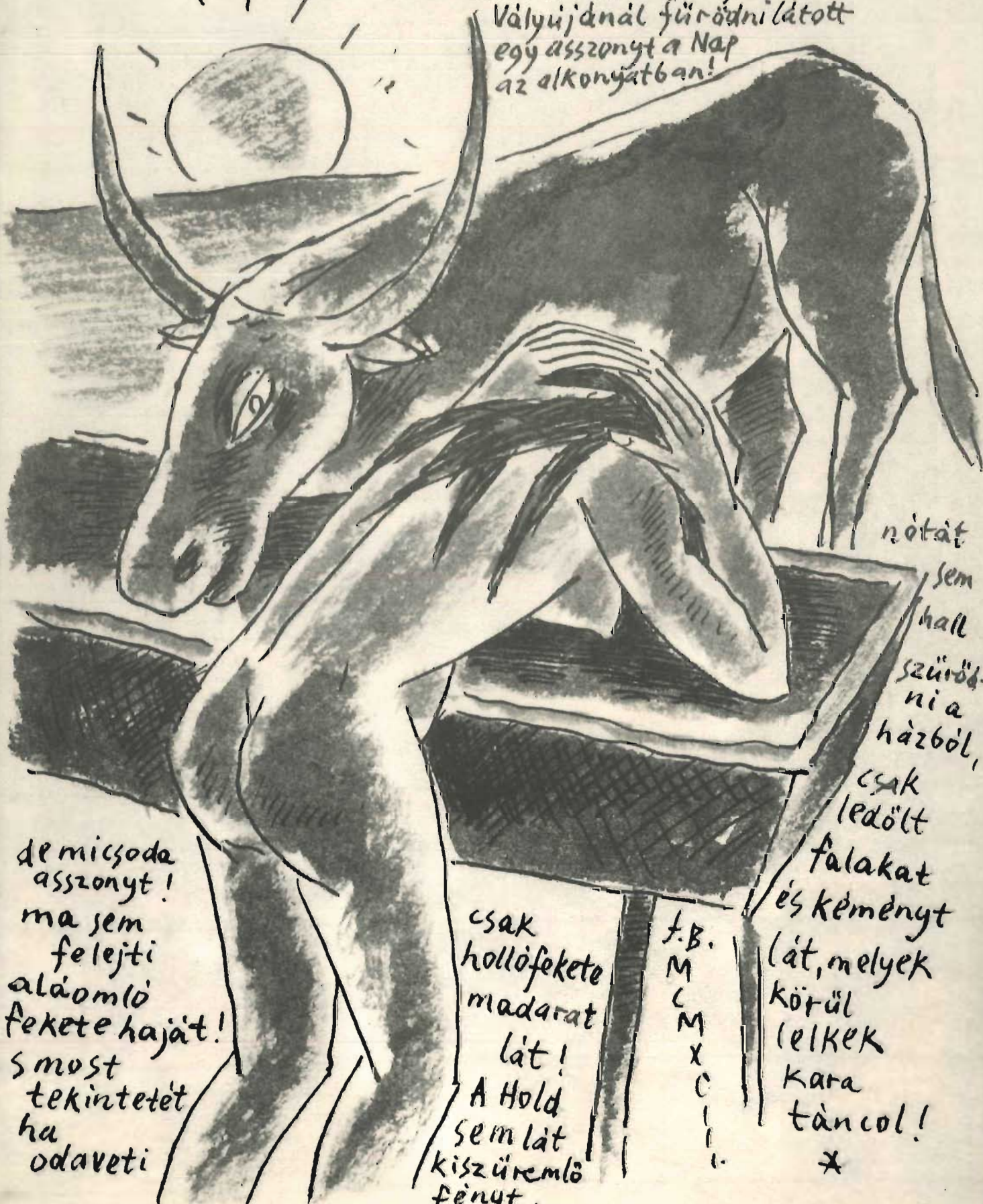

Rom a pusztában 1983 Május 2.

... Micsoda locsolkodások

Sítatások voltak ott hajdan!

Vályúdnál fürödni látott
egy asszonyt a Nap
az alkonyatban!

de micsoda
asszonyt!
ma sem
felejtí
aláomló
fekete haját!
s most
tekintetét
ha
odaveti

csak
hollófekete
madarat
lát!
A Hold
sem lát
kiszüremló
fényt,

f.B.
M
C
M
X
C
C
C

nótát
sem
hall
szűrőd-
ni a
házból,
csak
ledőlt
falakat
és kéményt
lát, melyek
körül
lelkek
kara-
táncol!
*

Paraszt pieta

1992 v. 28.

És táplálta, nevelte gyermekét
továbbra is magára hagyatva,
hiába könyörgött, hiába kért,
senki őt meg nem hallgatta

Pusztai Vénusz

Én láttam a pusztai Vénuszt
a Telihold fényében gyakran
a pusztán, - magam is olyan húsz
éves fejjel ott járkálgattam.

Futott, táncolt, olykor lebegett
felem a fényes éjszakában.
Játek ez, - tudtam, az eszemet
vesztve szaladtam nyomában.

Berárt, akarta, elérjem,
nyújtotta is felem
a kezét!

Biztaton
mosolygott

oly szépen;
adtam volna
élttemet ezért!

Am valahányszor
felé nyúltam,
ő nevetve
messzire lendült...

Én csak loholtam
mert ~~te~~
nem tudtam
mást tenni =
vágyam
nem enyhült...

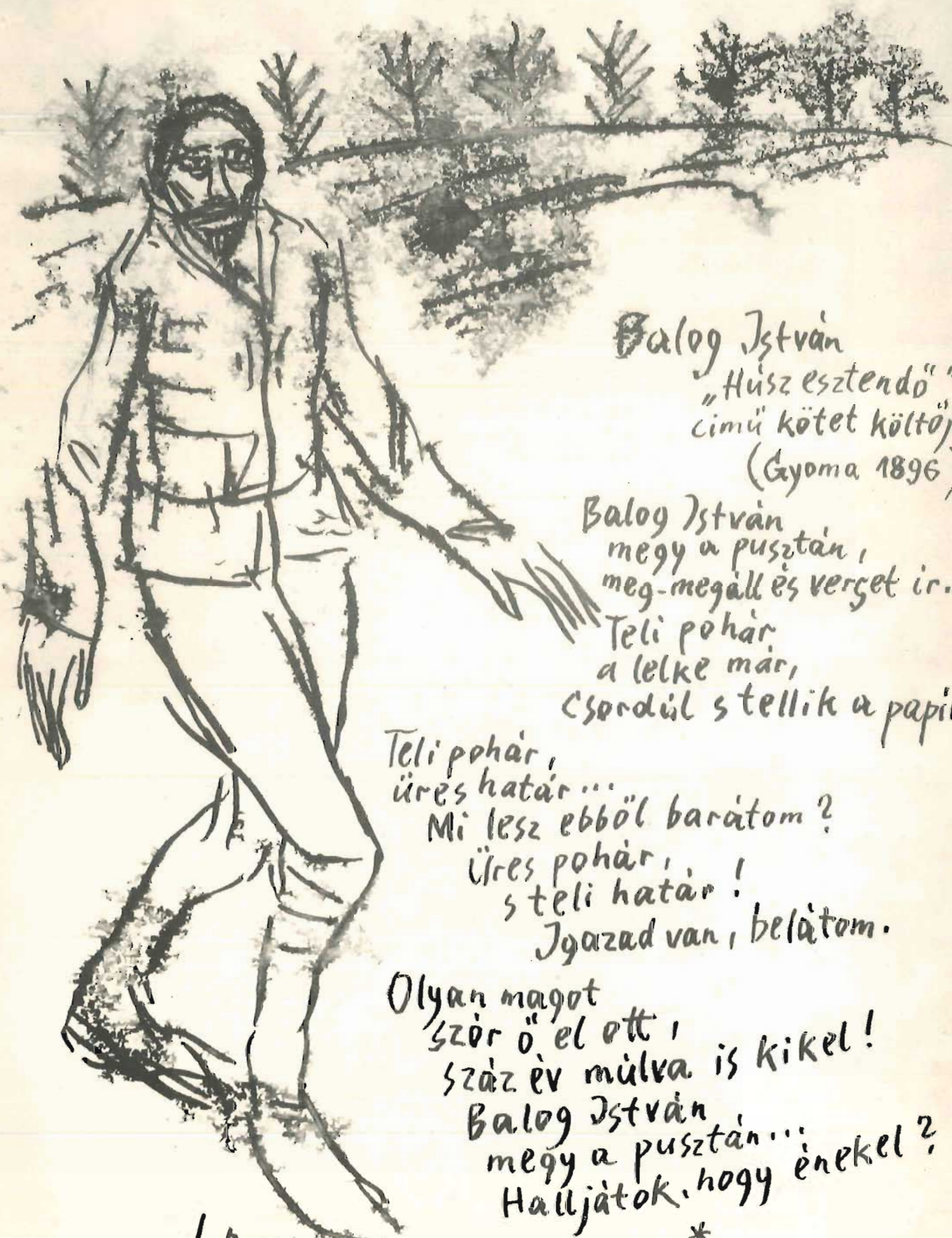
Sakkor végképp
magamra hagyott.

Sötétség ütte meg a tájat...
Eltűnt a Hold s a csillagok
elszöktek mint gazdátlan
* nyájak.

1993 IX. 13.

Balog István
"Hűsz esztendő"
című kötet költőjének
(Gyoma 1896)

Balog István
megy a pusztán,
meg-megáll és verset ír...
Teli pohár,
a lelke már,
csordul s tellik a papír!

Teli pohár,
üres határ...
Mi lesz ebből barátom?
Üres pohár,
s teli határ!
Jgazad van, belátom.

Olyan magot
szór ő el ott,
száz év múlva is kikel!
Balog István
megy a pusztán...
Halljátok, hogy énekel?
*

J. Bella MCMXCIV I. 10.

Költői estém

Azt
álmodtam,
Költői
estém volt.

A sarokban
egy

Öregasszony
ült.

Találgattam,
ugyan ki
ülhet ott?

De
rajönnöm
megsejt

sikerült.

.....

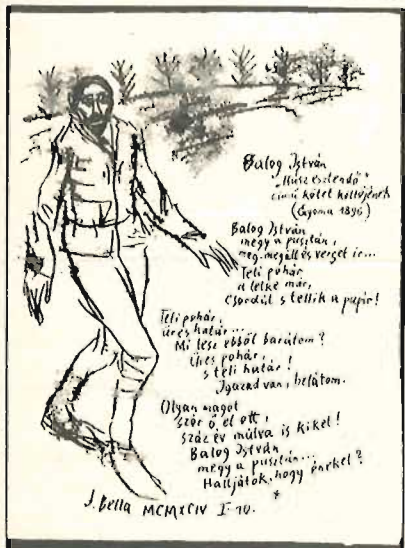
És az az
asszony
megértett
mindent.

Neki
beszédés
lehetett
a csend...

Felállt
és felem
boldogan
intett
az ajtóból is
mielőtt
kiment.

*

J. Bella '93 szept. 22.

Keletről jöttem,
Szelek útján
agancsosan de
vértelen.
Most itt szom-
júzok nyugat-
kutján!
S egy strofa
volt az életem.

Peng az ij!
röppen anjil!
Nincs jogod
élvi kutya!
- és avarszini
ravatalukra
pöbaltkék
ármagokkal
rognak
halomra!
a fák!

Meptaniók szépen halni tölük...
-Véül minden verselő kedvem előllan!
mint lángsugara a nyári napoknak.
Október van. Ködösek az este
S a csillagok
csak maguknak ragognak.
(1964) J. Bella

Őszi Szonett
 Szinesre gyúltak a fák
 és pufók felhők ballagnak az égen.
 Csöndes és álmos a világ
 a faluban és a falu végén.

Vén párok fehér falak előtt
 szunyókálnak talpig feketében,
 mustrálgatják az arrakelőt
 szótlanul a falu végén.

Szemük a hangra felragyog
 ha pufók esecsemő gagyog,
 ha legény rikkant, ha lány nevet...
 Az elhagyott fák lángban állnak,
 kopasszá, üszkőssé válnak,
 Könnyes levelük lepereg...
 * (1966)

J. B.

(Anyám emlékére)

22.2.1984

Néztem a csillagos eget
gyakran édesanyám karján.
Csillag hullt, Augustus lehetett
életem hajnalán...

Egy asszonyra gondolk
névét had köszöntöm
ki megszült és felnevelt
a magyar Alföldön...

(Néztem a csillagos eget 1988 VIII.)

Csak versben beszéllek

1.

Hazám, ha
rágondolok,
jut akkor
eszembe
SOK apró-cseprő
dologi,
mi jön és
elődologi,
az halva ez élve.

Harmincharom
éve már
vagyok én
hazátlan!
az ember
bármit
csinál
ennyi büntetés
nem jár,
neki mit
kiálltam.

2.

Noha bűnös
sem voltam,
vállaltam
büntetést,
azokért is
kik ottan,
zsenge
ifjúkoromban
fogták
reám a kést.

Tudtam
veszre
a Haza,
legyek
veszre vele!
Csak annak

Nep. Szókratész emlékezete - 1912. máj. 16.
A székelyek a honi élők
a kecskeméti kórházban éltek
kapcsolatban a honi élőkkel

3.

Van igazza
elmegy s nem tér haza!
! hát csak elfele!
het, hogy már meghaltam,
et, hogy még élek...
ind'atok ül rajtam,
nyeltem magam maradtam
s csak versben beszéllek!?

4.

Meg lesz talán még egyszer
találva az a Hon
amit tizenkétezer
napja már, hogy keresem,
s enyémnek mondhatom!
*

Bella János 1989 máj. 25.

Borúlt, felhős az ég

Vetett árnyékomat
Kölcsönkérte a Nap,
ígérve, megadja
holnap.

De már eltelt egy hét
mióta ökegyelmét
nem látom,
sem a Holdat!

Borúlt, felhős az ég...
Kit is kérdezhetnék,
a Nap árnyammal
hol van?

Nincs tán valami baj?
Igyekezzen, mert jaj!
soká így
kibirhatatlan!

*

J.B.
1992 III. 20

Reggeli fohász II.

Tavasz van.

Vasárnap reggel. Csend.
Csak a templom-
ércharangja cseng...
Miért eseng?

Tavasz van.

Te a virág,
a k... etti fák...
Te

Tavasz a napok,
szí... ngok,
... utok!
Értem is vagytok!

Tavasz van.
Köszönöm Istenem,
hogy mindegyre adod értenem,
hogy itt vagy velem!

*

(1993 Apr. 25)

J. Bella

- Régi estékre emlékezem - (1972 Okt. 16)

... Hosszúk voltak a téli esték.
A parasztok ha hótába estek
ha kezem nyomán a fekete bőrfesték
kajlabajszos fejeket
festett.

Amíg csak élek
nem felejttem,
hogy szénszemük
izzón csillogott,
a gondban
elgyötört
fejeken,
mint Föld
fölött
a
csillagok!

1972
Okt. 16

János Bella

Olykor felhangzott egy-egy nóta,
s én csüngtem a rezgő nótafán...
Közülük egy sínes már azóta,
sem édesanyóim, sem jó apám!...

Jelen, múlt, jövő!

Érezted e már

a jelen mily
sivár?

Csak a jövő
a szép,

és ami
elmúlt

rég!

Arra már
gondoltál,

hogy
boldog csak
voltál?

vagy
leszel

ellenben

sosem

a
jelenben!

A jelen

zavaros

benne

a jó, a rossz

együtt van

de a Múlt

már szépen

letisztult!

Sőt megszipithető
mint a jövő idő!

Rajtuk családika
fény
Newik = emléke,
Remény!
Váltakozó jelen
álmatlan
éberem
veszélyes
f. temperens
habald
egyre
velem...

Bella

1894
III. 3.

Idáig nyögtük
 a telet
 altva a sarat,
 havat, szelet
 most, hogy itt van
 a kikelet,
 lemondás üli a
 sziveket!
 Elnézzük a nyiló virágot.
 Atomszenny lebeg fölötte...
 Azt pihegi: Ezt a világot
 az ember meg nem érdemelte!
**HA VOLT VALAHA
 HALÁLOS TAVASZ...
 EZ AZ!!!**

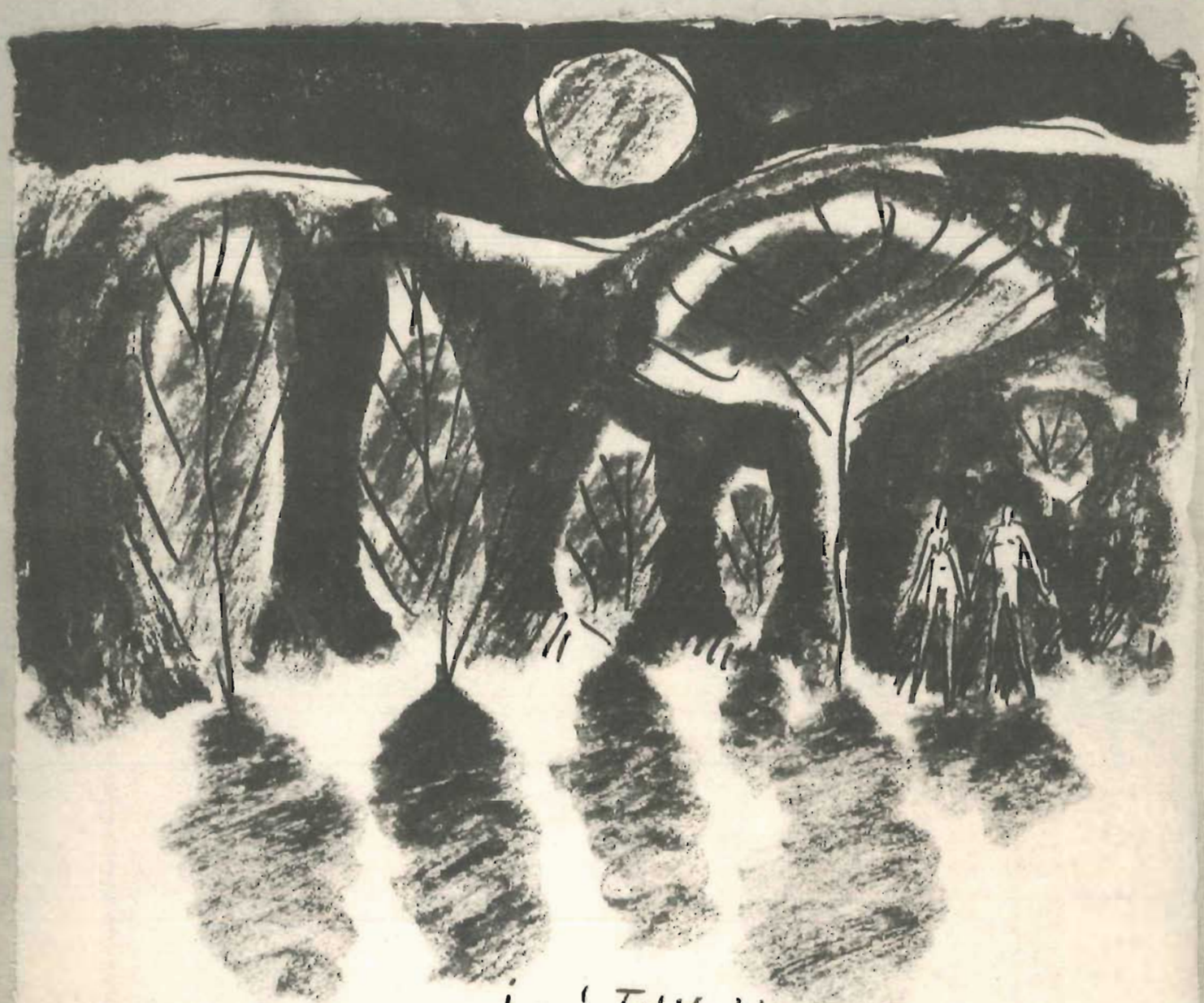

Most amikor
 a természet
 újra kezdi
 a munkát,
 a földet
 újra meg
 újra...
 1986

1986 Május

J. Berta

Izzó Telihold

Fehéren izzó Telihold,
A tüze már majdnem eget,
a fák árnyait sötáltatja
a pázsiton.

Felizgúlnak a szerelmesek
e földöntúli fényben ...
Ódon mesék varázsába esnek
és kéz a kézben fekhelyet keresnek
a hársfa tövében.

Fehéren izzó Telihold,
a tüze már majdnem eget.
Összehajolnak minden ellentétek
és harmóniát mutatnak az égnek.

*

(1992. XII. 9.)

A négyes felmagasztalása

„Kito
nagy
déljegy!
csupiz
csuszanos
sele...
Feltő a feneké,
lavina a vére,
sapka helyek is
egyet kőz fején...
Harcjában sevirnyó
meteorokat fal.
Vulkón a pipája,
Fengesztő az usfal...
menyő a gyűsaja!
no, vidd el magadul
Ki az, ki ter
már!
Ki az ak-
ki az ak.

J. Botta

„Látom
Vincentet
amint
felszerelve
festő-
eszköz-
ivel
az
úton
lefelé
megy
mintha
egy madár-
járnai
tanulna...”

J.B. 93

Visszatekintés

A mezőn szüzgulya halad,
Pap és kántor temetni mennek,
A ligetben a madarak
Két napja nem énekelnek.

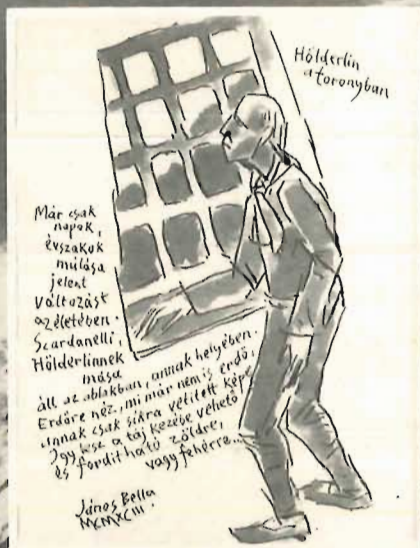
A mezőn szüzgulya delel.
Nem tudni, melyik század ez:
Cserélődik állat és ember.
Dél van. Bognácsban fő a leves.
Milyen nyelven beszélgetnek
és dalolnak tűz körül este?
Töpreng a Hold, nézve őket...
Nincs közöttük túlhangos egyse.

A gulyás már kanyat fekiadt,
A gulya körben tántorog.
Vadvirág nyílik mindenütt,
A gemeskit árnyéka forog.

J. Belle
1994. I. 14.

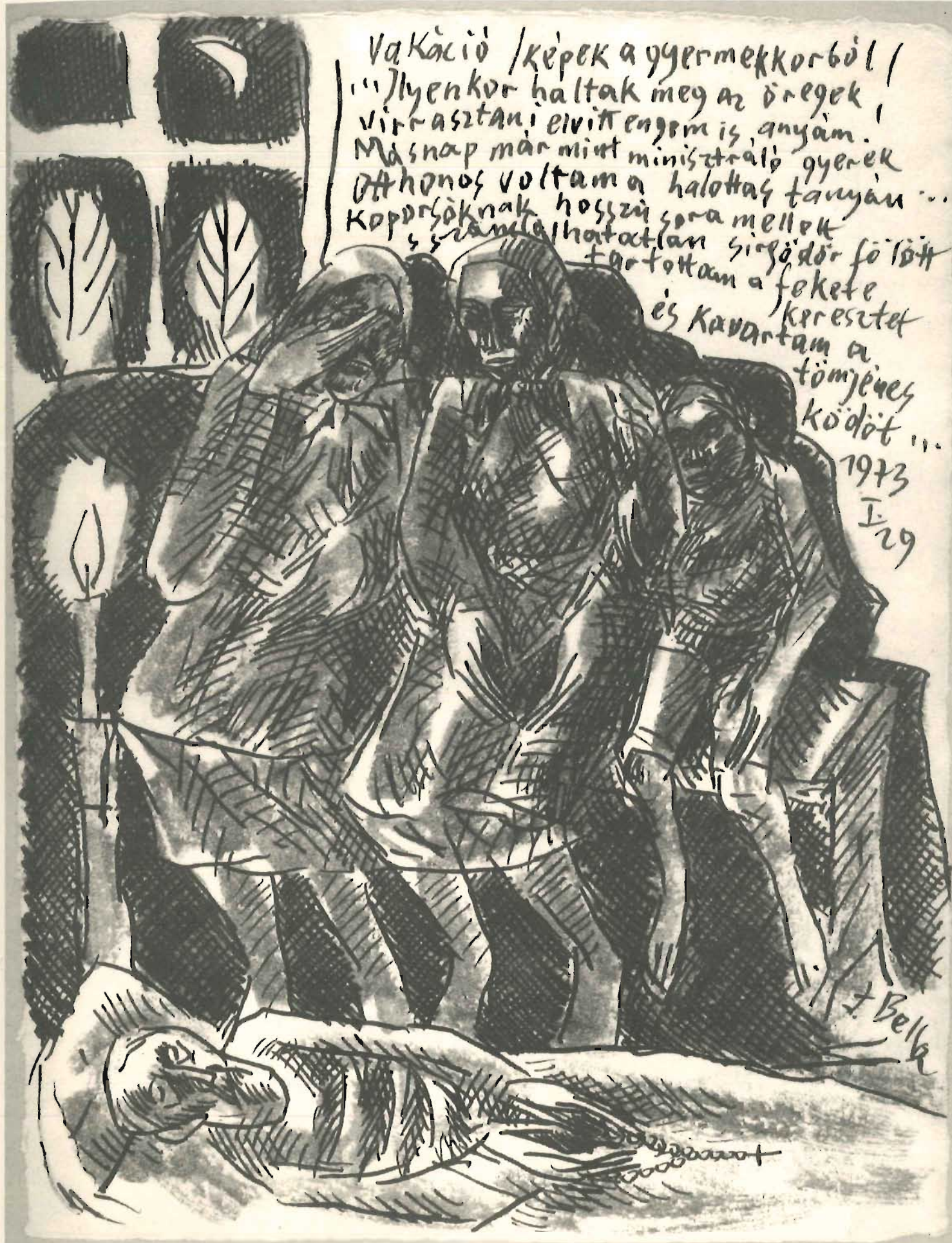
Bolla János 1946-ban

Csorogáló Menyhért király

Va Káció / képek a gyermekkorból /
 "Ilyenkor haltak meg az öregek,
 virrasztani elvitt engem is, anyám.
 Másnap már mint ministráló gyerek
 ott honos voltam a halottas tanyán...
 Koppásoknak hosszú sora mellett
 és szemeláthatatlan sírgödör fölött
 tartottam a fekete
 keresztet
 és kavartam a
 tömjénes
 ködöt...

1973
 J 29

+ Bella

Meg kell küzdeni minden harcot
 az idővel szembe kell nézni
 Sőt még az életet is szembe kell nézni
 a sorsral.

"Add meg magad, rag magis nejed!"
 in all that ok naponta életed,
 S ha nem lett volna ez a világ,
 az halálra talált volna ok,
 de mi lesz, ha csak ez a világ,
 és stb. mented a vesztésben?

Keres a gonosz
 erre születés
 min is más dolgot
 az életben
 Az ő számára kilívás
 a jó

Mest leszükhiti a hatáshörét.
 Nehi a jó csak pusztított val
 Angyalod idöben
 alljon temelled

MCMXIII. V. 7.
 Ezer örangyalod

Forr a szurok

Forr a szurok. Azüttestet javitják.
A fának már csak a váza él.
Ha felbukkan a Nap,
öröm is lábrakap
és csillog a fehér járdaszél.

A gözölgő szurok sem kiállhatatlan
há karcsú tipegés közeleg.
Valaki rád nevet
és nyomban elfeled,
nem is megy moziba el veled!

Trikódban húszéves izmok dagadnak
és felemeled a félvilágot.
Am ha arra gondolsz,
hogy társad nincs a gondhoz
magadat a pokolra kívánod.

Mert mit ér a lakkozott öröm
mit pénzért borúra öntenek?
Mit ér a snapsz, mit ér a lány
a csinos veréb vagy halovány
ha kart karodba valahány
ünottan, üzletből
öntenek...

Italból s lányból
eleged lett,
rökázol és haza-
gondolsz...

Másnap már
túlnehez
a kövödör a mész
és harmadnap
pénznélkül
barangolsz.

*
(1962)
J.B.

mezitláb
 talpig
 feketében
 halad
 a tarlón
 édesanyám...
 Megy-megy
 méltóságteljesen
 és egyszer csak
 elnyeli
 a fény.

János
 Bella

MCMXCIII
 XII-31

... De, ha még
ott sem,
a kertnek
állhatnék
legvégében,
hol

földbeásott bunkernek helye volt
44 ben! Hol föld alatt didereg-
tünk, amíg a nagy bratymak tűz-
zel játszottak felettünk: Mi mentünk,
& ők maradtak.

J.B. 88

Tükör a víz.
A Hold belenéz,
bele a Nap is
déltejben!
a kánikulában.
Tiszta mint a

Kút a pusztában
jányok szeme!
Belevész,
ki mélyen belenéz!
A vénnek
ritkábban...

En húztam fel
a vedret,
erős suttyógyerek,
de innom csak
utolsóként lehetett =

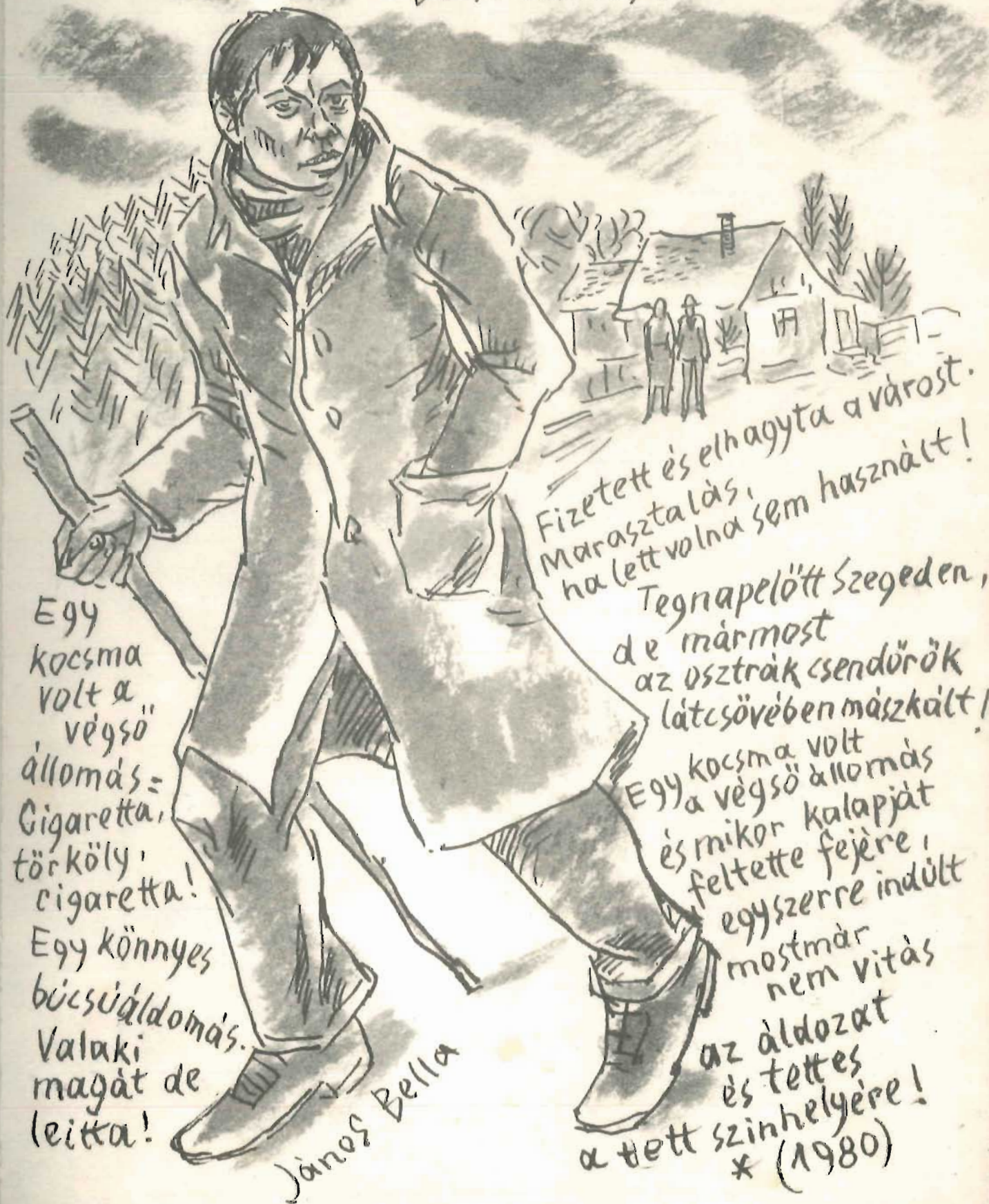

Elöttem jányok,
asszonyok, foghíjas vén emberek!
Nem tudtam, mi az utálat = ittam eleget!
(1992)

J.B.89

Búcsúáldomás ötvenhatban

Egy
kocsmá
volt a
'végső'
állomás =
Cigaretta,
törköly,
cigaretta!
Egy könnyes
búcsúáldomás.
Valaki
magát de
leitta!

János Bella

Fizetett és elhagyta a várost.
Marasztalás,
ha lett volna sem használt!
Tegnapelőtt Szegeden,

de mármost
az osztrák csendőrök
látcsövében mászkált!

Egy kocsmá volt
a végső állomás
és mikor kalapját
feltette fejére,
egyszerre indult
mostmár
nem vitás
az áldozat
és tettes
a tett színhelyére!
* (1980)